

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 7 päivänä maaliskuuta 2000

N:o 268—273

SISÄLLYS

N:o		Sivu
268	Tasavallan presidentin asetus rajavartiolaitoksen sotilaskäskyasioista, virkapuvusta, tunnuksista sekä ansiomerkeistä	729
269	Valtioneuvoston asetus rajavartiolaitoksesta	734
270	Maa- ja metsätalousministeriön päätös maidon tuotantotuen maksamismenettelystä	746
271	Maa- ja metsätalousministeriön päätös vuosien 1999 ja 2000 tuotannolle maksettavan mallasöhrän lisätuen jakoperusteista	748
272	Maa- ja metsätalousministeriön päätös maatalouden ympäristötuen erityistukea koskevien sopimusten hakuajasta	750
273	Ympäristöministeriön päätös eräistä poikkeuksista pakkausten raskasmetallipitoisuuksia koskeviin raja-arvoihin	751

N:o 268

Tasavallan presidentin asetus

rajavartiolaitoksen sotilaskäskyasioista, virkapuvusta, tunnuksista sekä ansiomerkeistä

Annettu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministerin esittelystä, säädetään rajavartiolaitoksesta 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun lain (320/1999) 48 a §:n 4 momentin, 50 a §:n 2 momentin ja 67 §:n 1 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 229/2000:

1 luku

Sotilaskäskyasiat

1 §

*Tasavallan presidentin päätettävät
sotilaskäskyasiat*

Sen lisäksi, mitä rajavartiolaitoksesta annetussa laissa (320/1999) säädetään tasavallan presidentin päätettäväksi kuuluvista rajavartiolaitoksen sotilaskäskyasioista ja niiden käsittelyssä noudatettavasta päätöksentekomenettelystä sekä presidentin oi-

keudesta ottaa ratkaistavakseen rajavartiolaitoksen sotilasesimiehelle osoitettu sotilaskäskyasia, tasavallan presidentti päättää sotilaskäskyasiana:

1) rajavartiolaitoksessa palvelevan ylentämisestä upseerin, erikoisupseerin ja opistouseerin sotilasarvoon siten kuin tässä asetuksessa säädetään; ja

2) rajavartiolaitoksen ja sen hallintoyksiköiden kunniamarssien ja lippujen hyväksymisestä.

Tasavallan presidentti antaa tarvittaessa sotilaskäskyllä määräyksiä rajavartiolaitoksen sotilasperinneasioihin kuuluvista tunnuksista ja sotilaallisista kunniamerkeistä.

2 §

Rajavartiolaitoksen päällikön päätettävät sotilaskäskyasiat

Sen lisäksi, mitä laissa säädetään rajavartiolaitoksen päällikön tehtävistä rajavartiolaitoksen sotilaskäskyasioissa, rajavartiolaitoksen päällikkö huolehtii rajavartiolaitoksen sotilaallisen maanpuolustuksen tehtävien edellyttämästä yhteistoiminnasta puolustusvoimien kanssa ja määrää sotilaskäskyllä rajavartiioviranomaisten tehtävistä tässä yhteistoiminnassa.

Lisäksi rajavartiolaitoksen päällikkö päättää sotilaskäskyasiana:

1) rajajoukkojen tai niiden osien puolustusvalmiuden muusta kuin merkittävistä muutoksista;

2) rajajoukkojen kokoonpanoista ja määrävahvuuksista, rajavartiolaitoksen henkilöstön sijoittamisen perusteista rajajoukkoihin sekä rajajoukkojen käytön strategisen, operatiivisen ja taktisen suunnittelun perusteista;

3) rajavartiolaitoksen sotilaallisten toimenpiteiden valmistelua ja toteuttamista, sotilaskoulutusta sekä sotilaallista järjestystä, varuskuntapalvelusta ja sotilaallisia tunnuksia koskevien ohjesääntöjen vahvistamisesta rajavartiolaitoksessa;

4) rajavartiolaitoksessa palvelevien asevelvollisten ja vapaaehtoisessa asepalveluksessa olevien aselajikoulutukseen sisältyvästä rajavartiokoulutuksesta; sekä

5) rajavartiolaitoksen esikunnassa ja muussa rajavartiolaitoksen hallintoyksiköissä päätettävien sotilaskäskyasioiden käsittelystä.

3 §

Sotilaskäskyasian päätöksentekomenettely

Sotilasvirassa palveleva virkamies esittelee rajavartiolaitoksen päällikön tai muun sotilasesimiehen ratkaistavaksi osoitetun sotilaskäskyasian ja varmentaa sotilasesimiehen siitä tekemän päätöksen.

Asevelvollisuuslain (452/1950) tai naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetun lain (194/1995) nojalla palvelevan henkilön tehtävistä rajavartiolaitoksen sotilaskäskyasian käsittelyssä määrätään sotilaskäskyllä.

Sotilasesimiehen oikeudesta ottaa päätettäväkseen alaisensa ratkaistavaksi osoitetun sotilaskäskyasian säädetään lailla.

4 §

Sotilasarvot

Upseerin ja opistoupseerin sotilasarvoista on rajavartiolaitoksessa voimassa, mitä sotilas- ja palvelusarvoista annetun asetuksen (500/1994) 5 ja 6 §:ssä säädetään. Rajavartiolaitoksen opistoupseerilla on sotilasmestarin sotilasarvon sijasta kuitenkin rajavartiomestarin tai merivartiomestarin palvelusarvo.

Rajavartiolaitoksen erikoisupseerin sotilasvirassa palvelevien sotilasarvot ovat insinööri-, ohjaaja- ja teknikkoluutnantti, insinööri-, ohjaaja- ja teknikkoyliluutnantti, insinööri-, ohjaaja- ja teknikkokapteeni taikka -kapteeniluutnantti sekä insinöörimajuri tai insinöörikommentajakapteeni.

Rajavartiolaitoksen päällikkö määrää, mitä sotilaallista esimiesasemaa, sotilaan koulutusta, virka-asemaa tai tehtävää upseerin, opistoupseerin ja erikoisupseerin sotilasarvo vastaa. Rajavartiolaitoksen päällikkö voi antaa määräyksiä muun kuin 1 momentissa tarkoitetun sotilasarvon sijasta käytettävistä palvelusarvoista.

5 §

Merivartijan, rajavartijan ja siviilivirassa palvelevan virkamiehen sotilasarvot

Merivartijan ja rajavartijan sotilasvirassa sekä rajavartiolaitoksen siviilivirassa palvelevan henkilön sotilasarvot ovat samat kuin reserviin kuuluvilla.

Jos merivartijan tai rajavartijan virkaan nimitettävää ei ole aikaisemmin ylennetty alikersantiksi tai tätä ylempään sotilasarvoon, hänet virkaan nimittämisen yhteydessä ylennetään alikersantiksi.

6 §

Upseerin, erikoisupseerin ja opistoupseerin ylentämisen yleiset edellytykset

Upseerina palvelevan ylentämisen edellytyksenä yliluutnantiksi on upseerin tutkinnon suorittaminen.

Erikoisupseerina palvelevan ylentämisen edellytyksenä insinööri-, ohjaaja- tai teknik-

koluutnantiksi on nimittäminen ilma-aluksen päällikön, sotilasinsinöörin, sotilasteknikon tai sotilasyli tekniikon sotilasvirkaan.

Opistoupseerina palvelevan ylentämisen edellytyksenä vänrikiksi tai aliluutnantiksi on opistoupseerin tutkinnon suorittaminen.

7 §

Ylentämisen erityiset edellytykset

Upseerin, erikoisupseerin ja opistoupseerin ylentämisen edellytyksenä 6 §:ssä tarkoitettua ylempään sotilasarvoon on, että asianomainen on ollut lähinnä alemmassa sotilasarvossa vähintään kaksi vuotta.

Merivartijan ja rajavartijan sotilasvirassa sekä rajavartiolaitoksen siviilivirassa palvelevan ylentämisen edellytyksenä ylempään sotilasarvoon on, että asianomainen on ollut lähinnä alemmassa sotilasarvossa vähintään viisi vuotta.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetystä määräajasta voidaan erityisestä syystä poiketa.

8 §

Ylentämismenettely

Tasavallan presidentti ylentää sisäasiainministerin esittelystä rajavartiolaitoksessa palvelevan henkilön vänrikin ja aliluutnantin sotilasarvoon samoin kuin sotilas- ja palvelusarvoista annetun asetuksen 2 §:n 1 momentin 8—17 kohdassa tarkoitettuun sekä vastaavan erikoisupseerin sotilasarvoon.

Muuhun kuin 1 momentissa tarkoitettuun sotilasarvoon ylentää rajavartiolaitoksessa palvelevan henkilön sen rajavartiolaitoksen hallintoyksikön päällikkö, jossa ylennettävä henkilö palvelee.

9 §

Asevelvollisten ja naisten vapaaehtoisessa asepalveluksessa olevien sotilasarvot

Rajavartiolaitoksessa asevelvollisuuttaan suorittavan ja naisten vapaaehtoisessa asepalveluksessa olevan sotilasarvoista ja niihin ylentämisestä on voimassa, mitä puolustusvoimissa palvelevan sotilasarvoista ja niihin ylentämisestä puolustusvoimien osalta säädetään tai sotilaskäskyllä määrätään. Sotamie-

hen sotilasarvona rajavartiolaitoksessa on kuitenkin rajajääkäri.

10 §

Merivartijan ja rajavartijan palvelusarvot

Merivartijan ja rajavartijan palvelusarvona on virkanimikkeen mukainen palvelusarvo.

2 luku

Virkapuku, tunnukset ja ansiomerkit

11 §

Virkapuku

Sisäasiainministeri päättää rajavartiolaitoksen päällikön esittelystä rajavartiolaitoksen virkapukuna käytettävän sotilaspuvun ja rajavartiopuvun kokoonpanosta, kuosista ja väristä sekä antaa määräykset niistä asukonaisuuksista ja asusteista, joiden hankkimisessa noudatetaan valtion virkapukuavustuksista annettuja säännöksiä.

Sotilasvirassa palveleva virkamies on velvollinen palveluksessa käyttämään rajavartiolaitoksen sotilaspukua, jollei virkatehtävän laadun tai muun syyn vuoksi toisin määrätä.

Rajavartiolaitoksen päällikkö antaa tarkempia määräyksiä virkapukuna käytettävän sotilaspuvun ja rajavartiopuvun hankintamenettelystä ja käytöstä sekä rajavartiolaitoksen virkamiesten suojavaatetuksen asusteista ja varusteista sekä niissä käytettävistä erikoismerkeistä ja erikoistunnuksista. Rajavartiolaitoksen päällikkö voi oikeuttaa tai velvoittaa siviilivirassa palvelevan virkamiehen käyttämään rajavartiolaitoksen sotilaspukua tai rajavartiopukua.

12 §

Rajavartiolaitoksen tunnukset

Rajavartiolaitoksen tunnuskuva on karhunpää, saatteena sitä vasten painautuneina kuusen havu ja miekka.

Rajavartiolaitoksen päällikkö vahvistaa rajavartiolaitoksen aluksissa ja moottoriajoneuvoissa päällikkyyserkkeinä käytettävät pienoisliput ja viirit.

Rajavartiolaitoksen tunnuskuva ja päällikkyyksimerkkien käyttäminen ilman rajavartiolaitoksen esikunnan lupaa muihin kuin rajavartiolaitoksen viranomaistarpeisiin on kielletty.

13 §

Asevelvollisten ja naisten vapaaehtoisessa asepalveluksessa olevien sotilaspuku

Rajavartiolaitoksessa asevelvollisuuttaan suorittavan ja naisten vapaaehtoisessa asepalveluksessa olevan sotilaspukuna on puolustusvoimien sotilaspuku, jossa voi olla rajavartiolaitoksen päällikön vahvistamat erikoismerkit ja tunnukset.

14 §

Ansioristi ja ansiomitali

Rajavartiolaitoksen henkilöstöön kuuluvalle voidaan tunnustukseksi antaa rajavartiolaitoksen ansioristi tai ansiomitali. Ansioristi tai ansiomitali voidaan antaa myös muulle henkilölle rajavartiolaitoksen hyväksi tehdystä ansiokkaasta työstä.

Rajavartiolaitoksen tehtävässä surmansa saaneen lähiomaiselle voidaan luovuttaa ansioristi tai ansiomitali muistona säilytettäväksi.

Tunnustuksena erityisistä ansioista ansioristi tai ansiomitali voidaan antaa erikoistunnuksella varustettuna.

Ansioristin ja ansiomitalin ohella annetaan omistuskirja.

15 §

Ansioristin ja ansiomitalin antaminen

Rajavartiolaitoksen ansioristin ja ansiomitalin antaa sisäasiainministeri rajavartiolaitoksen päällikön esityksestä.

16 §

Ansioristin ja ansiomitalin muoto

Rajavartiolaitoksen ansioristi valmistetaan vihreästä emalista ja kullatusta metallista. Risti on läpimitaltaan 40 millimetriä. Etupuolella on ristikuvion keskellä rajavartiolai-

toksen tunnuskuva. Ansioristiin kuuluu 32 millimetrin levyinen nauha, jossa vihreällä pohjalla on kaksi oranssin väristä raitaa.

Ansiomitali valmistetaan hopeoidusta metallista. Etupuolella on kohokuvana rajavartiolaitoksen ansioristin kuva ja takasivulla kohokirjoitus ”Rajavartiolaitos”. Pyöreän ansiomitalin halkaisija on 30 millimetriä. Ansiomitaliin kuuluu samanlainen nauha kuin I momentissa tarkoitettuun ansioristiin.

Erityistunnutuksena annetun ansioristin ja ansiomitalin nauhassa on 12 millimetrin koruinen kullatusta metallista valmistettu rajavartiolaitoksen tunnuskuva. Ansioristin ja ansiomitalin sijasta kannettavassa nauhalaatassa rajavartiolaitoksen tunnuskuva koruus on 9 millimetriä.

17 §

Ansioristin ja ansiomitalin kantaminen

Rajavartiolaitoksen ansioristiä ja ansiomitalia kannetaan nauhassa kunniamerkin tapaan.

Virkapuvussa ja sotilaspuvussa saa ansioristin ja ansiomitalin nauhaa kantaa myös nauhalaatassa.

3 luku

Erinäiset säännökset

18 §

Tarkemmat määräykset

Rajavartiolaitoksen päällikkö antaa tarkempia määräyksiä rajavartiolaitoksen sotilaskäskyasioiden käsittelystä ja ratkaisemisesta, sotilas- ja rajavartiopuvuista sekä rajavartiolaitoksen tunnuskuva, ansioristin ja ansiomitalin muodosta, väristä ja käyttämisestä. Määräykset julkaistaan rajavartiolaitoksen määräyskokoelmassa.

19 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä maaliskuuta 2000.

Tällä asetuksella kumotaan rajavartiolaitoksen ansiorististä ja ansiomitalista 31 päi-

vänä lokakuuta 1968 annettu asetus väinä maaliskuuta 1999 annetun asetuksen
(610/1968) sekä rajavartiolaitoksesta 12 päi- (321/1999) 35—43 §.

Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Martti Korhonen*

N:o 269

Valtioneuvoston asetus rajavartiolaitoksesta

Annettu Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, säädetään rajavartiolaitoksesta 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun lain (320/1999) 49 §:n 4 momentin, 50 a §:n 2 ja 3 momentin sekä 67 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 229/2000:

1 luku

Rajavartiolaitoksen tehtävät, kokoonpano ja johtosuhteet

1 §

Rajavartiolaitoksen tehtävät

Rajavartiolaitoksen rajavartiotehtävistä, tullitehtävistä, pelastus- ja avustustehtävistä, poliisitehtävistä sekä erinäisten säännösten noudattamista koskevista valvontatehtävistä rajavartiolaitoksen valvonta-alueella samoin kuin pelastusviranomaisille ja poliisille annettavasta virka-apusta sekä sotilaallisen maanpuolustuksen ja muista tehtävistä säädetään lailla.

Rajavartiolaitoksen tehtävänä on lisäksi:

1) huolehtia kansainvälisessä lentoliikenteessä matkustavien henkilöiden turvatarkastuksista niillä rajavartiolaitoksen valvottavil-

la lentoliikenteen rajanylityspaikoilla, joiden osalta rajavartiolaitoksen esikunta ja Ilmailulaitos siitä sopivat; sekä

2) antaa pyynnöstä rajavartiolaitoksen valvonta-alueen ulkopuolella muulle viranomaiselle sellaista virka-apua, jota voidaan antaa ilman rajavartiolaitoksesta annetun lain (320/1999) 14—27 §:ssä säädettyjä vain rajavartiolaitoksen valvonta-alueella voimassa olevia toimivaltuuksia.

Poliisin, tullilaitoksen ja rajavartiolaitoksen tehtävien yhteensovittamisesta sekä keskinäisestä yhteistoiminnasta ja virka-apumenettelystä säädetään erikseen valtioneuvoston asetuksella.

2 §

Rajavartiolaitoksen päällikkö

Rajavartiolaitoksen päällikkö johtaa rajavartiolaitosta ja toimii ministerin apuna raja-

vartiolaitoksen toimialaan kuuluvissa asioissa sisäasiainministeriössä.

Rajavartiolaitoksen päälliköllä on oikeus esittelystä ratkaista rajavartiolaitosta ja sen toimialaa koskevat sisäasiainministeriön päättäväksi säädetyt, muut kuin periaatteellisesti tärkeät ja laajakantoiset hallintoasiat, jollei toisin säädetä.

Rajavartiolaitoksen päällikön tehtävistä rajavartiolaitosta koskevissa sotilaskäskyasioissa säädetään erikseen.

3 §

Rajavartiolaitoksen kokoonpano

Rajavartiolaitokseen kuuluu rajavartiolaitoksen päällikön alaisina hallintoyksikköinä:

- 1) rajavartiolaitoksen esikunta;
- 2) Kaakkois-Suomen rajavartiosto;
- 3) Pohjois-Karjalan rajavartiosto;
- 4) Kainuun rajavartiosto;
- 5) Lapin rajavartiosto;
- 6) Suomenlahden merivartiosto;
- 7) Saaristomeren merivartiosto;
- 8) Pohjanlahden merivartiosto;
- 9) vartiolentolaivue; sekä
- 10) raja- ja merivartiokoulu.

Rajavartiostot, merivartiostot, vartiolentolaivue sekä raja- ja merivartiokoulu toimivat rajavartiolaitoksen esikunnan alaisina.

Rajavartiolaitoksen esikuntaan kuuluu rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö, hallinnollinen osasto, henkilöstöosasto, raja- ja meriosasto sekä teknillinen osasto. Rajavartiolaitoksen päällikkö määrää rajavartiolaitoksen esikunnan ja rajavartiolaitoksen muun hallintoyksikön tarkemmasta kokoonpanosta.

4 §

Rajavartiolaitoksen esikunta

Rajavartiolaitoksen esikunta suorittaa sille sisäasiainministeriön osastona ja rajavartiolaitoksen johtoesikuntana kuuluvat hallinnolliset ja sotilaalliset tehtävät.

Rajavartiolaitoksen esikunta kantaa ja vastaa valtion puolesta sekä valvoo tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa valtion etua ja oikeutta kaikissa rajavartiolaitosta koskevissa asioissa.

Rajavartiolaitoksen esikunta käsittelee ja ratkaisee sisäasiainministeriön ratkaistaviksi säädetyt asiat, jotka koskevat rajavyöhykelain

(403/1947) 4 a §:ssä, ulkomaalaislain (378/1991) 3 §:n 2 momentissa ja passilain (642/1986) 11 §:n 1 momentissa sekä eräiden alueiden ja kohteiden ilmakuvauksesta annetun asetuksen (858/1993) 4 §:ssä tarkoitettuja lupia, samoin kuin asiat, jotka koskevat virka-avun antamista rajavartiolaitoksen valvonta-alueen ulkopuolella.

5 §

Rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö

Rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö johtaa rajavartiolaitoksen esikuntaa ja toimii rajavartiolaitoksen päällikön sijaisena tämän ollessa estyneenä. Rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö toimii samalla sisäasiainministeriön osaston osastopäällikkönä.

Rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö ratkaisee esittelystä rajavartiolaitoksen esikunnassa käsiteltävät hallintoasiat, jollei niitä säädetä tai tämän asetuksen nojalla määrätä muun virkamiehen ratkaistaviksi.

Rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö voi yksittäistapauksessa ottaa ratkaistavakseen asian, joka asetuksella säädetään tai tämän asetuksen nojalla määrätään rajavartiolaitoksen esikunnan tai sen virkamiehen ratkaistavaksi.

Rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö ratkaisee rajavartiolaitoksen esikunnassa käsiteltävät sotilaskäskyasiat siten kuin siitä erikseen säädetään tai sotilaskäskyllä määrätään.

6 §

Rajavartiolaitoksen esikunnan eräiden virkamiesten toimivaltuudet

Rajavartiolaitoksen esikunnan hallinnollisen osaston osastopäälliköllä ja toimistopäälliköllä on oikeus ilman eri määräystä valvoa tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa sekä toimituksissa 4 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa asioissa valtion etua ja oikeutta sekä edustaa niissä rajavartiolaitosta.

Rajavartiolaitoksen esikunnan raja- ja meriosaston osastopäällikön tehtävään määrättyllä virkamiehellä on oikeus ratkaista 4 §:n 3 momentissa tarkoitettut asiat, jotka koskevat henkilöiden maahantuloa tai maastalähtöä muualta kuin avoinna olevan rajanylityspaikan kautta.

7 §

*Merivartiostot, rajavartiostot,
vartiolentolaiivue sekä raja-
ja merivartiokoulu*

Merivartioston komentaja ja merivartiosto, rajavartioston komentaja ja rajavartiosto sekä vartiolentolaiivueen komentaja ja vartiolentolaiivue huolehtivat rajavartiolaitokselle säädettyjen tehtävien suorittamisesta siten kuin rajavartiolaitoksen päällikkö ja rajavartiolaitoksen esikunta määrää.

Raja- ja merivartiokoulu huolehtii rajavartiolaitoksessa annettavasta koulutuksesta. Raja- ja merivartiokoulussa annetaan opetusta sekä suomen että ruotsin kielellä.

8 §

*Hallintoyksikön tehtävät
ja työjärjestys*

Rajavartiolaitoksen päällikkö antaa tarkempia määräyksiä hallintoyksikköjen tehtävistä sekä hallintoasiain käsittelystä ja ratkaisemisesta.

Sotilaskäskeyäsen käsittelystä ja ratkaisemisesta hallintoyksikössä säädetään erikseen tai määrätään sotilaskäskyllä.

Rajavartiolaitoksen päällikkö vahvistaa rajavartiolaitoksen esikunnan työjärjestyksen sekä raja- ja merivartiokoulun johtosäännön.

Rajavartiolaitoksen esikunta vahvistaa muun hallintoyksikön työjärjestyksen.

2 luku

Koulutusta koskevat säännökset

9 §

*Upseerien ja opistoupseerien
koulutus*

Upseerin tutkinto ja yleisesikuntaupseerin tutkinto suoritetaan puolustusvoimissa. Näihin tutkintoihin johtavaa opetusta voidaan antaa myös raja- ja merivartiokoulussa.

Rajavartiolaitoksen opistoupseerin tutkinto suoritetaan raja- ja merivartiokoulussa. Tähän tutkintoon johtavaa opetusta voidaan antaa myös muualla kuin raja- ja merivartiokoulussa.

10 §

*Raja- ja merivartiokoulussa annettava
koulutus*

Raja- ja merivartiokoulussa:

1) suoritetaan merivartijan ja rajavartijan virkaan kelpoisuusvaatimukseksi säädetty peruskurssi sekä ylimerivartijan ja ylijaravartijan virkaan kelpoisuusvaatimukseksi säädetty jatkokurssi;

2) suoritetaan rajavartiolaitoksen opistoupseerin virkaan kelpoisuusvaatimukseksi säädetty opistoupseerin tutkinto sekä annetaan tällaiseen virkaan kelpoisuusvaatimukseksi säädetty jatkokoulutus;

3) annetaan upseerin tutkintoon ja yleisesikuntaupseerin tutkintoon johtavaa opetusta sekä upseerin virkaan kelpoisuusvaatimukseksi säädettyä jatkokoulutusta;

4) suoritetaan rajavartiokurssi; sekä

5) annetaan rajavartiolaitoksen toiminnan vaatimaa täydennys- ja erikoiskoulutusta sekä suoritetaan meripelastustoiminnan johtamiskurssi; tällaista koulutusta voidaan antaa myös rajavartiolaitoksen ulkopuoliselle henkilölle.

Raja- ja merivartiokoulussa annetaan koulutusta rajavartiolaitoksessa palvelevalle asevelvollisille ja vapaaehtoista asepalvelusta suorittaville.

Raja- ja merivartiokoulussa suoritettavaan kurssiin kuuluvaa opetusta voidaan antaa myös muualla kuin raja- ja merivartiokoulussa.

11 §

Oppilasvalinta

Oppilaaksi rajavartijan peruskurssille voidaan hyväksyä henkilö, joka on:

1) saanut vähintään reservin aliupseerin koulutuksen;

2) suorittanut ylioppilastutkinnon tai lukion oppimäärään taikka vähintään kouluasteen ammatillisen tutkinnon;

3) saanut vähintään B-luokan ajoneuvon ajo-oikeuden;

4) elämäntavoiltaan, terveydentilaltaan, ruumiilliselta kunnoltaan ja rajavartiolaitoksen palveluksessa osoittamiensa henkilökohtaisten ominaisuuksien perusteella rajavartiomieheksi sopiva; sekä

5) suorittanut hyväksytysti asianomaisen valintakokeen.

Oppilaaksi voidaan hyväksyä:

1) merivartijan ja rajavartijan jatkokurssille vanhemman merivartijan tai vanhemman rajavartijan virkaan nimitetty virkamies, joka on hyväksytysti suorittanut asianomaisen valintakokeen;

2) opistoupseerin perustutkintoa suorittamaan merivartijan tai rajavartijan virassa palveleva virkamies, joka täyttää 1 momentin 1—4 kohdassa säädetty vaatimukset ja joka on lisäksi suorittanut vähintään rajavartijan peruskurssin 1. osan sekä hyväksytysti asianomaisen valintakokeen; ja

3) opistoupseerin jatkokoulutukseen asianomaisen valintakokeen hyväksytysti suorittanut rajavartiolaitoksen opistoupseeri.

12 §

Opiskelu raja- ja merivartiokoulussa

Rajavartiolaitoksen virkamiehen opiskelu raja- ja merivartiokoulussa toteutetaan virkatehtävänä. Pääsykokeen perusteella valittavaan opiskeluun pyrkivän on annettava kirjallinen palvelussitumus siitä, että hän palvelee rajavartiolaitoksessa opiskelun päättämispäivästä lukien rajavartiolaitoksen päällikön määräämän vähimmäisajan, jos hänet hyväksytään oppilaaksi.

Jos asianomainen irtisanoutuu palvelussitomusajanaan tai irtisanotaan muun syyn kuin sairauden vuoksi, hänen on korvattava opiskelustaan valtiolle aiheutuneet kustannukset niin kuin sisäasiainministeriö tarkemmin määrää.

13 §

Oppiaineet sekä kurssi- ja tutkintovaatimukset

Raja- ja merivartiokoulun 10 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettuun koulutukseen tulee kuulua ainakin seuraavat oppiaineet: hallinto, rajavalvonta, rajatarkastus, tullivalvonta, pelastus- ja avustustoiminta, maanpuolustus, poliisitoiminnan perusteet sekä liikuntakasvatus.

Rajavartijan ja merivartijan peruskurssin suorittamista varten oppilaan tulee osoittaa saavuttaneensa raja- ja merivartiokoulun joh-

tosäännössä edellytetyt asianomaisen kurssin tavoitteiden mukaiset tiedot ja taidot 1 momentissa mainituissa oppiaineissa. Lisäksi hänen tulee suorittaa toisen kotimaisen kielen ymmärtämisen kurssi ja yhden vieraan kielen alkeiskurssi. Merivartiostossa palvelevan oppilaan tulee lisäksi suorittaa kurssi merenkulussa ja merimiestäidossa. Vartiolentolaivueessa palvelevan oppilaan tulee lisäksi saavuttaa sellainen taito, jonka nojalla hänelle myönnetään ilmailulaissa (281/1995) tarkoitettu lupakirja.

Opistoupseerin tutkintoa varten oppilaan tulee osoittaa saavuttaneensa raja- ja merivartiokoulun johtosäännössä edellytetyt opistoupseerin tutkinnon tavoitteiden mukaiset tiedot ja taidot 1 momentissa mainituissa oppiaineissa ja lisäksi johtamisessa, taktiikassa, kasvatus- ja opetustaidossa ja sotateknikassa sekä suorittaa kurssi ainakin äidinkielen, toisessa kotimaisessa kielessä ja yhdessä vieraassa kielessä. Merivartiostossa palvelevan oppilaan tulee lisäksi suorittaa kurssi merenkulussa ja merimiestäidossa sekä meripelastustoiminnan johtamisessa. Vartiolentolaivueen ilma-aluksen ohjaajatehtäviin tai huoltotehtäviin koulutettavan oppilaan tulee saavuttaa lisäksi sellainen taito, jonka nojalla hänelle myönnetään ilmailulaissa tarkoitettu lupakirja.

Upseerin tutkintoon ja yleisesikuntaupseerin tutkintoon johtavan opetuksen ja upseerin jatkokoulutuksen sekä erikoisupseerin rajavartiokurssin oppiaineina ovat 1 momentissa mainitut oppiaineet ja lisäksi meripelastustoiminta, joissa oppilaan tulee saavuttaa raja- ja merivartiokoulun johtosäännössä määrätyt rajavartiolaitoksen tehtävien menestyksellisen johtamisen edellyttämät tiedot ja taidot. Ilma-aluksen ohjaajatehtäviin koulutettavan oppilaan tulee saavuttaa lisäksi sellainen taito, jonka nojalla hänelle myönnetään ilmailulaissa tarkoitettu lupakirja.

14 §

Arvostelumenettely

Oppilaiden opintosuoritukset arvostellaan raja- ja merivartiokoulun johtosäännössä yksilöityjen arvosteluperusteiden mukaisesti.

Oppilaalla on oikeus saada tieto arvosteluperusteiden soveltamisesta häneen.

15 §

Opintojen keskeytyminen

Oppilaan opiskelu voi keskeytyä sairauden vuoksi tai muusta pätevistä syistä. Oppilaan opiskelu voidaan keskeyttää riittämättömän edistymisen vuoksi tai muusta pätevistä syistä.

Ennen opiskelun keskeyttämistä asianomaista oppilasta on kuultava. Opiskelun keskeyttäminen syy on ilmoitettava oppilaalle.

Muu oppilas kuin rajavartiolaitoksen virkamies voidaan erottaa raja- ja merivartiokoulusta pätevistä syistä. Asevelvollisten ja vapaaehtoiseen asepalvelukseen otettujen opiskelussa noudatetaan, mitä siitä erikseen säädetään tai sotilaskäskyllä määrätään.

3 luku

Virkoja ja virkamiehiä koskevat säännökset

16 §

Virat ja virkasuhde

Kenraalimajurin ja sitä vastaavan viran sekä sitä ylemmän upseerin viran perustamisesta, muuttamisesta ja lakkauttamisesta säädetään erikseen.

Rajavartiolaitoksen päällikkö päättää muiden kuin 1 momentissa tarkoitettujen rajavartiolaitoksen virkojen perustamisesta, muuttamisesta ja lakkauttamisesta sekä niiden sijoittamisesta hallintoyksiköihin lukuunottamatta 6 §:n 1 momentissa tarkoitettujen virkojen sijoittamista.

Rajavartiolaitoksen päällikkö määrää edellytyksistä, joilla henkilö voidaan nimittää rajavartiolaitoksen palvelukseen virkamieheksi määräaikaan virkasuhteeseen.

17 §

Yleiset kelpoisuusvaatimukset

Rajavartiolaitoksen virkaan nimitettävältä vaaditaan, että hän on Suomen kansalainen ja täyttää valtion virkamieslain (750/1994) 6 ja 8 §:ssä säädettyt valtion viran yleiset kelpoisuusvaatimukset. Lisäksi hänen tulee olla elämäntavoiltaan nuhteeton ja luotettava.

Sotilasvirkaan nimitettävältä henkilöltä vaaditaan lisäksi, että hän on suorittanut asevelvollisuuden vakinaisessa väessä aseellisessa palveluksessa ja on terveydeltään sekä ruumiilliselta kunnoltaan virkaan sopiva.

Mitä 2 momentissa säädetään asevelvollisuuden suorittamisesta, ei koske henkilöä, joka Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 12 §:n 1 momentin nojalla saa asevelvollisuuden suorittamisen sijasta palvelulla vastaavalla tavalla luotsi- ja majakkalaitoksessa tai muussa siviilihallinnossa.

18 §

Upseerin viran kelpoisuusvaatimukset

Luutnantin ja yliluutnantin viran erityisenä kelpoisuusvaatimuksena on upseerin tutkinto. Muuhun upseerin virkaan vaaditaan lisäksi, että virkaan nimitettävällä on riittävä käytännön kokemus tätä virkaa lähinnä alemmassa upseerin virassa.

Majurin ja komentajakapteenin sekä everstiluutnantin ja komentajan virkaan vaaditaan upseerin tutkinnon lisäksi rajavartiolaitoksen päällikön määräämä jatkokoulutus.

Everstin ja kommodorin virkaan vaaditaan upseerin tutkinnon lisäksi yleisesikuntaupseerin tutkinto ja palveluskokemusta vähintään kahdessa rajavartiolaitoksen hallintoyksikössä. Rajavartiolaitoksen päällikön ja apulaispäällikön sekä kenraalimajurin ja kontraamiraalin virkaan vaaditaan edellä säädetyn lisäksi käytännössä osoitettu hyvä johtamistaito ja johtamiskokemus rajavartiolaitoksen hallintoyksikön tai rajavartiolaitoksen esikunnan osaston osastopäällikön tehtävissä.

19 §

Erikoisupseerin viran kelpoisuusvaatimukset

Erikoisupseerin viran erityisenä kelpoisuusvaatimuksena on:

1) ilma-aluksen päällikön virkaan ilmailulaissa tarkoitettu Ilmailulaitoksen antama tai hyväksymä ilmailulupakirja ja riittävä alan kokemus sekä vähintään reservin aliupseerin koulutus;

2) sotilasteknikon ja sotilasyli tekniikan virkaan tekniikan tai datanomin tutkinto taikka

rajavartiolaitoksen tai puolustusvoimien antama teknikko-, tarkastaja- tai tietoliikennekoulutus ja vähintään reservin aliupseerin koulutus; ja

3) sotilasinsinöörin virkaan diplomi-insinöörin tai insinöörin tutkinto ja reservin upseerin koulutus.

20 §

Opistoupseerin viran kelpoisuusvaatimukset

Opistoupseerin viran erityisenä kelpoisuusvaatimuksena on:

1) nuoremman opistoupseerin virkaan rajaja merivartiokoulussa tai puolustusvoimissa suoritettu opistoupseerin tutkinto; ja

2) vanhemman opistoupseerin virkaan lisäksi rajavartiolaitoksen päällikön määräämä jatkokoulutus ja riittävä käytännön kokemus nuoremman opistoupseerin virassa.

21 §

Merivartijan ja rajavartijan viran kelpoisuusvaatimukset

Merivartijan ja rajavartijan viran erityisenä kelpoisuusvaatimuksena on:

1) nuoremman merivartijan sekä nuoremman rajavartijan virkaan 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun peruskurssin 1. osan suorittaminen;

2) vanhemman merivartijan sekä vanhemman rajavartijan virkaan lisäksi 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun peruskurssin 2. osan suorittaminen ja riittävä käytännön kokemus nuoremman merivartijan tai nuoremman rajavartijan virassa; sekä

3) ylimerivartijan ja ylijajavartijan virkaan riittävä käytännön kokemus 1 tai 2 kohdassa tarkoitetussa virassa ja lisäksi 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun jatkokurssin suorittaminen tai muu rajavartiolaitoksen päällikön määräämä koulutus.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa säädetyistä kelpoisuusvaatimuksesta poiketen nuoremman rajavartijan sotilasvirkaan määräajaksi nimitettävältä ei vaadita rajavartijan peruskurssin 1. osan suorittamista.

22 §

Siviilivirkojen kelpoisuusvaatimukset

Siviiliviran erityisenä kelpoisuusvaatimuksena on:

1) hallinnollisen osaston osastopäällikön virkaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto, hyvä perehtyneisyys hallintotehtäviin sekä käytännössä osoitettua johtamistaitoa ja johtamiskokemusta;

2) hallinnollisen osaston toimistopäällikön virkaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja hyvä perehtyneisyys hallintotehtäviin;

3) hankintapäällikön ja ylitarkastajan virkaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto;

4) insinöörin virkaan diplomi-insinöörin tai insinöörin tutkinto;

5) lentoteknisen johtajan virkaan diplomi-insinöörin tutkinto ja perehtyneisyyttä lentokoneenrakennustekniikkaan;

6) talouspäällikön virkaan soveltuva korkeakoulututkinto;

7) yli-insinöörin virkaan diplomi-insinöörin tutkinto ja perehtyneisyyttä laivatekniikkaan; sekä

8) ylilääkärin virkaan terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain (559/1994) 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu oikeus harjoittaa yleislääkärin ammattia itsenäisesti laillistettuna ammattihenkilönä ja perehtyneisyyttä sotilasterveydenhuoltoon.

Muun siviiliviran erityisenä kelpoisuusvaatimuksena on sellainen kyky ja taito kuin virkaan kuuluvien tehtävien hoitaminen vaatii.

23 §

Virkojen täyttäminen

Rajavartiolaitoksen virat täytetään niitä haettaviksi julistamatta.

Viran täyttämättä jättämisestä päättää nimittävä viranomais. Edellä 16 §:n 1 momentissa tarkoitetun viran täyttämättä jättämisestä päättää kuitenkin sisäasiainministeri. Muun upseerin viran ja 6 §:n 1 momentissa tarkoitetun viran täyttämättä jättämisestä päättää rajavartiolaitoksen päällikkö.

24 §

Virkaan nimittäminen

Rajavartiolaitoksen päällikön, rajavartiolaitoksen apulaispäällikön, kenraalimajurin ja kontra-amiraalin sekä muun rajavartiolaitoksen upseerin nimittämisestä virkaan säädetään lailla.

Muuhun rajavartiolaitoksen virkaan nimitetään:

- 1) hallinnollisen osaston osastopäällikön ja hallinnollisen osaston toimistopäällikön virkaan valtioneuvosto;
- 2) hankintapäällikön, talouspäällikön, yllinsinöörin, yllilääkäarin ja ylitarkastajan virkaan rajavartiolaitoksen päällikkö; sekä
- 3) muuhun hallintoyksikön virkaan hallintoyksikön päällikkö.

25 §

Tehtävään määrääminen

Nimittävä viranomainen määrää rajavartiolaitoksen virkamiehen tehtävään.

Rajavartiolaitoksen päällikön, rajavartiolaitoksen apulaispäällikön ja kenraalimajurin sekä kontra-amiraalin tehtävään määräämisestä säädetään lailla.

Rajavartiolaitoksen päällikkö määrää everstin, kommodorin, everstiluutnantin, komentajan, majurin ja komentajakapteenin tehtävään.

Hallintoyksikön päällikkö määrää kapteenin, kapteeniluutnantin, yliluutnantin ja luutnantin tehtävään hallintoyksikössä.

26 §

Virkamiehen siirtäminen

Päätöksen virkamiehen siirtämisestä toiseen rajavartiolaitoksen virkaan tai tehtävään tekee 25 §:n mukaan tehtävään määrävä viranomainen.

Päätöksen virkamiehen siirtämisestä hallintoyksiköstä toiseen hallintoyksikköön tekee rajavartiolaitoksen päällikkö lukuun ottamatta 24 §:n 1 momentissa ja 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja virkamiehiä.

Virkamiehen siirtämisessä muuhun kuin rajavartiolaitoksen virkaan toisessa virastossa tai muun työnantajan kuin valtion palvelukseen sekä valtioneuvoston käytettäväksi aset-

tamisessa noudatetaan, mitä valtion virkamiesasetuksen (971/1994) 41 ja 42 §:ssä säädetään.

Lentäjän koulutusta edellyttävään tehtävään määrätty virkamies voidaan siirtää muuhun tehtävään vain virkamiehen suostumuksella.

27 §

Virkavapauden myöntäminen

Päätettäessä virkavapauden myöntämisestä rajavartiolaitoksen päällikölle ja apulaispäällikölle sovelletaan valtion virkamiesasetuksen 21 §:ää.

Rajavartiolaitoksen päällikkö määrää muusta kuin 1 momentissa tarkoitetun virkavapauden myöntämisestä.

28 §

Virkamiehen lomauttaminen ja virkasuhteen muuttaminen osa-aikaiseksi

Rajavartiolaitoksen päällikkö päättää rajavartiolaitoksen virkamiehen lomauttamisesta ja virkasuhteen muuttamisesta osa-aikaiseksi. Rajavartiolaitoksen päällikön osalta asiasta päättää sisäasiainministeriö.

29 §

Irtisanominen ja virkasuhteen purkaminen

Rajavartiolaitoksen virkamiehen irtisanomisesta valtion virkamieslain 25 tai 26 §:n nojalla ja virkasuhteen purkamisesta päättää nimittävä viranomainen. Jos irtisanomisesta tai virkasuhteen purkamisesta päättää rajavartiolaitoksen esikunnan alainen viranomainen, asiasta on ennen päätöksen tekemistä hankittava rajavartiolaitoksen esikunnan lausunto.

Rajavartiolaitoksen virkamiehen irtisanomisesta valtion virkamieslain 27 §:n nojalla päättää rajavartiolaitoksen päällikkö. Edellä 6 §:n 1 momentissa sekä 18 §:ssä tarkoitetuissa viroissa palvelevien virkamiesten irtisanomisesta päättää kuitenkin nimittävä viranomainen.

30 §

Eroamisikä

Sotilasvirassa palvelevan virkamiehen eroamisikä on:

- 1) rajavartiolaitoksen päälliköllä 63 vuotta;
 - 2) rajavartiolaitoksen apulaispäälliköllä, kenraalimajurilla, kontra-amiraalilla, everstilä ja kommodorilla 60 vuotta;
 - 3) muulla kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetulla upseerilla samoin kuin opistoupseerilla, sotilasinsinöörillä, sotilasyli- ja sotilasteknikolla 55 vuotta; sekä
 - 4) merivartijalla ja rajavartijalla 55 vuotta.
- Lentäjän koulutusta edellyttävässä tehtävässä palvelevalla luutnantilla, yliluutnantilla, kapteenilla tai kapteeniluutnantilla, majurilla tai komentajakapteenilla ja everstiluutnantilla tai komentajalla sekä opistoupseerilla ja ilma-aluksen päälliköllä eroamisikä on 45 vuotta.

Siviilivirassa palvelevan virkamiehen eroamisikä on 65 vuotta.

31 §

Rajavartiomies

Rajavartiolaitoksesta annetun lain 2 §:n 8 kohdassa tarkoitettuja rajavartiomiehiä ovat:

- 1) rajavartiolaitoksen upseerin, erikoisupseerin tai opistoupseerin virassa palvelevista virkamiehistä ne, jotka ovat saaneet vähintään tämän asetuksen 10 §:n 1 momentin 2, 3 tai 4 kohdassa tarkoitetun koulutuksen;
- 2) merivartijan tai rajavartijan virassa palvelevista virkamiehistä ne, jotka ovat suorittaneet vähintään 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun peruskurssin 1. osan; sekä
- 3) edellä 22 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitetuissa viroissa palvelevat virkamiehet.

Rajavartiomiehen on virassaan ja yksityiselämässään käyttäydyttävä siten, ettei rajavartiolaitoksen arvo siitä kärsi.

Rajavartiomiehen tulee ylläpitää virkatehtäviensä edellyttämää ammattitaitoa ja kuntoa.

32 §

Valtioneuvoston esittelijät ja rajavaltuutetut

Valtioneuvoston esittelijöinä toimivat raja-

vartiolaitoksen päällikkö ja apulaispäällikkö, kenraalimajurin tai kontra-amiraalin virassa palveleva upseeri sekä hallinnollisen osaston osastopäällikkö ja toimistopäällikkö.

Rajavartioston komentaja toimii rajavaltuutettuna ja rajavartioston apulaiskomentaja rajavaltuutetun sijaisena.

33 §

Virkamiesten sairaanhoito ja terveydellisiä rajoituksia koskevia ilmoituksia vastaanottavat viranomaiset

Rajavartiolaitos antaa työterveyshuollon osana virkamiehilleen maksutonta sairaanhoitoa. Maksuttomaan sairaanhoitoon kuuluu lääkärin hoito, joka käsittää myös sairauden ja hoidon määrittelemiseksi tarpeelliset tutkimukset, sekä sairaalahoitoa siltä osin kuin tällaista hoitoa voidaan antaa puolustusvoimien sairaaloissa.

Rajavartiolaitoksesta annetun lain 52 §:n 1 momentissa tarkoitettu rajavartioviranomainen on hallintoyksikössä palvelevan osalta hallintoyksikön päällikkö.

34 §

Sivutoimet

Rajavartiomies ei saa ottaa vastaan eikä pitää valtion virkamieslain 18 §:n 4 momentissa tarkoitettua sivutointa, johon kuuluu omaisuuden pelastamista tai suojaamista taikka vartiointia taikka järjestyksen tai turvallisuuden ylläpitämistä, matkan järjestämistä, liikenteen harjoittamista, ampuma-aseiden, räjähdysaineiden tai muiden vaarallisten aineiden kauppaa, tavaroiden maahantuontia tai vientiä taikka etsivätoimintaa, ellei asianomainen viranomainen hakemuksesta myönnä siihen lupaa.

Sivutoimiluvan virkamiehelle myöntää rajavartiolaitoksen esikunta, jollei sen myöntäminen valtion virkamiesasetuksen 18 §:n 1 kohdan nojalla kuulu sisäasiainministeriölle.

Valtion virkamieslain 18 §:n 3 momentissa tarkoitettua sivutoimesta virkamiehen on viipymättä ilmoitettava rajavartiolaitoksen esikunnalle, jollei ilmoitusvelvollisuudesta toisin säädetä.

35 §

Nimittäminen virkamieheksi määräaikaiseen virkasuhteeseen

Nimittämisestä virkamieheksi enintään vuoden kestävään määräaikaiseen virkasuhteeseen päättää hallintoyksikön päällikkö.

Nimittämisestä virkamieheksi yli vuoden kestävään määräaikaiseen virkasuhteeseen päättää valtioneuvosto, kun vastaavaan virkaan nimittää tasavallan presidentti. Muissa tapauksissa nimittämisestä päättää viranomainen, joka nimittää vastaavaan virkaan.

Määräaikaiseen virkasuhteeseen virkamieheksi nimitetystä on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä tässä asetuksessa säädetään virkamiehestä.

4 luku

Kurinpito

36 §

Sotilaskurinpitoasian käsittely

Sotilaskurinpitolain (331/1983) soveltamisesta rajavartiolaitoksessa on voimassa, mitä sotilaskurinpitoasetuksessa (969/1983) ja tässä asetuksessa säädetään. Vartioston ja vartiolentolaiivueen komentaja sekä koulun johtaja ovat sotilaskurinpitolain 12 §:ssä tarkoitettuja joukko-osaston komentajia.

Rajavartiolaitoksessa käsiteltävän sotilasrikosasian esitutkinnan suorittaa rajavartiomies, jollei tutkinta asian laadun vuoksi kuulu poliisille.

Sotilaskurinpitolain 31 §:ssä tarkoitetun sotilaslakimiehen lausunnon antaa rajavartiolaitoksessa käsiteltävässä sotilaskurinpitoasiassa rajavartiolaitoksen esikunnan määräämä virkamies, joka on suorittanut oikeustieteen kandidaatin tutkinnon.

37 §

Kurinpitorangaistuksen täytäntöönpano ja kurinpitoseuraamusten tarkastaminen

Sotilaskurinpitolain 46 §:ssä tarkoitettuna päiväkäskynä on rajavartiolaitoksen päällikön hallintoyksiköille julkaisema päätösluettelo ja hallintoyksikön päällikön hallintoyk-

sikössään palvelevalle henkilöstölle julkaisema päätösluettelo.

Rajavartiolaitoksen esikunta tarkastaa vähintään kerran vuodessa rajavartiolaitoksessa pidettävät rangaistus- ja ojennuskortistot.

38 §

Siviilivirassa palvelevia koskevat kurinpitosäännökset

Rajavartiolaitoksen päällikkö määrää valtion virkamieslain 24 §:ssä tarkoitetun varoituksen antamisessa noudatettavasta menettelystä.

Virkamiehelle annettavasta varoituksesta päättää sen hallintoyksikön päällikkö, jossa virkamies palvelee, jollei toisin säädetä.

39 §

Oikeuspaikkaa koskeva säännös

Edellä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuja virkamiehiä syytetään virkarikoksesta Helsingin hovioikeudessa.

5 luku

Erinäiset säännökset

40 §

Virkamerkki ja henkilökortti

Rajavartiomiehellä on sisäasiainministeriön vahvistama virkamerkki, joka on pidettävä virkatehtävää suoritettaessa mukana. Virkamerkki on tarvittaessa ja vaadittaessa esitettävä, kun se virkatehtävää vaarantamatta on mahdollista.

Muulle rajavartiolaitoksen virkamiehelle annetaan sisäasiainministeriön vahvistama rajavartiolaitoksen henkilökortti.

41 §

Voimankäyttö- ja suojavälineet

Valtio varustaa rajavartiomiehen rajavartiolaitoksen tehtävien edellyttämällä voimankäyttö- ja suojavälineillä. Käytettäessä henkilöön kohdistuvia voimakeinoja rajavartiolaitoksesta annetun lain 24 §:n 1 momen-

tin mukaisesti rajavartiomies saa käyttää vain sellaisia voimankäyttövälineitä, joiden käyttöön hän on saanut koulutuksen.

42 §

Sairaankuljetus

Jos rajavartiolaitoksesta annetun lain 6 §:n 3 momentissa tarkoitettu kiireellinen sairaankuljetus edellyttää sairaankuljetuksesta annetun asetuksen (565/1994) 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua asianmukaisen koulutuksen saaneen henkilön mukanaoloa potilaan kuljetuksen aikana, kuljetusta rajavartiolaitokselta pyytävän tulee osoittaa tällainen henkilö potilaan saattajaksi.

43 §

Rikosasian kirjaaminen

Sen lisäksi, mitä esitutkinnasta ja pakkokeinoista annetun asetuksen (575/1988) 1—22 §:ssä säädetään esitutkinnan toimitamista ja pakkokeinojen käyttämisestä koskevien seikkojen kirjaamisesta, rajavartiolaitoksen tai rajavartiomiehen tietoon myös muutoin tullut rikosasia on kirjattava.

Rangaistusmääräysmenettelyssä käsitellyn rikosasian kirjaamisena pidetään tiedoksi annetun rangaistusvaatimuksen jäljennöskappaleen säilyttämistä ja rikesakkomenettelyssä tiedoksi annetun rikesakkomääräyksen jäljennöskappaleen säilyttämistä. Rikosasiasta, jonka johdosta rajavartiomies on antanut rajavartiolaitoksesta annetun lain 45 §:n 1 momentissa tarkoitetun huomautuksen, kirjaetaan syylliseksi epäillyn henkilötiedot, rikosnimike, tekoaika ja tekopaikka.

44 §

Henkilön kiinniottamista koskevan asian kirjaaminen

Rajavartiolaitoksesta annetun lain 17 §:n 2 momentin ja 18 §:n nojalla kiinniotetusta henkilöstä kirjataan henkilö- tai muut tunnistetiedot, tiedot kiinniottoon johtaneesta rajavalvontaan tai rajatarkastukseen kuuluvasta toimenpiteestä, tiedot turvallisuustarkastuksesta ja sen johdosta tai muutoin mainitun lain 20 §:ssä tarkoitetun omaisuuden hal-

tuunottamisesta, tiedot kiinniotetun kuljettamisesta sekä tiedot kiinniottoajasta ja -paikasta sekä kiinnioton päättymisestä ja haluttuun otetun omaisuuden takaisin luovuttamisesta tai muusta käsittelystä.

45 §

Rikosasiaa ja kiinniottamista koskevien tietojen tallettaminen

Oikeudesta tallettaa 43 ja 44 §:ssä tarkoitettut kirjattavat tiedot rajavartiolaitoksen rikostietorekisteriin tai muuhun automaattisen tietojenkäsittelyn avulla pidettävään rekisteriin säädetään rajavartiolaitoksesta annetussa laissa.

46 §

Pelastuspalkkion jakaminen

Rajavartiolaitoksesta annetun lain 60 §:n 2 momentissa tarkoitettua pelastuspalkkiosta luopumisesta sekä 60 §:n 3 momentissa tarkoitettua pelastuspalkkion jakamisesta päättää rajavartiolaitoksen päällikkö.

Jollei pelastuspalkkiosta luovuta, jaetaan aluksen meripelastustyöstä aiheutuneiden käyttökustannusten ylittävästä osuudesta yksi viidesosa aluksella meripelastustyön aikana palvelleille virkamiehille ja asevelvollisuuslain (452/1950) ja naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetun lain (194/1995) nojalla palvelleille. Palkkio jaetaan virkamiesten kuukausipalkkojen mukaisessa suhteessa. Muiden kuin virkamiesten osalta kuukausipalkkaa vastaavana määränä pidetään puolta rajavartiolaitoksen virkamiesten alimmasta kuukausipalkasta. Aluksessa palvelevan henkilön pelastuspalkkion määrä voi olla kuitenkin enintään yhden kuukausipalkan suuruinen.

47 §

Eroamisikää koskeva siirtymäsäännös

Poiketen siitä, mitä 30 §:ssä säädetään eroamisikästä, määräytyy eroamisikä eräissä tapauksissa seuraavasti:

1) kapteenin ja kapteeniluutnantin virassa 31 päivänä joulukuuta 1992 palvelleen virkamiehen, jolla oli vuoden 1994 loppuun

mennessä tässä virassa eläkeajaksi luettavaa palvelusaikaa vähintään 10 vuotta, eroamisikä on 50 vuotta;

2) merivartijan virassa 31 päivänä joulukuuta 1992 tai ennen sitä palvelleen virkamiehen, jolla oli vuoden 1994 loppuun mennessä eläkeajaksi luettavaa palvelusaikaa

a) vähintään 16 vuotta, eroamisikä on 53 vuotta,

b) vähintään 13 vuotta, eroamisikä on 53 vuotta 4 kuukautta,

c) vähintään 10 vuotta, eroamisikä on 53 vuotta 8 kuukautta,

d) vähintään 7 vuotta, eroamisikä on 54 vuotta ja

e) vähintään 3 vuotta, eroamisikä on 54 vuotta 4 kuukautta;

3) rajavartijan virassa 31 päivänä joulukuuta 1992 tai ennen sitä palvelleen virkamiehen, jolla oli vuoden 1994 loppuun mennessä eläkeajaksi luettavaa palvelusaikaa

a) vähintään 16 vuotta, eroamisikä on 50 vuotta,

b) vähintään 13 vuotta, eroamisikä on 51 vuotta,

c) vähintään 10 vuotta, eroamisikä on 52 vuotta,

d) vähintään 7 vuotta, eroamisikä on 53 vuotta ja

e) vähintään 3 vuotta, eroamisikä on 54 vuotta; sekä

4) siviilivirassa 31 päivänä joulukuuta 1992 tai ennen sitä palvelleen virkamiehen, jolla oli vuoden 1994 loppuun mennessä eläkeajaksi luettavaa palvelusaikaa

a) vähintään 16 vuotta, eroamisikä on 60 vuotta,

b) vähintään 13 vuotta, eroamisikä on 61 vuotta,

c) vähintään 10 vuotta, eroamisikä on 62 vuotta,

d) vähintään 7 vuotta, eroamisikä on 63 vuotta ja

e) vähintään 3 vuotta, eroamisikä on 64 vuotta.

48 §

Koulutusvaatimuksia koskevat poikkeukset sekä siirtymäsäännös

Edellä 11 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus vähintään reservin aliupseerin koulutuksesta ei koske henkilöä, joka Ahvenanmaan itsehallintolain 12 §:n 1 momentin nojalla saa asevelvollisuuden suoritta-

misen sijasta palvella vastaavalla tavalla luotsi- ja majakkalaitoksessa tai muussa siviilihallinnossa.

Edellä 11 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetty vaatimus rajavartijan peruskurssin 1. osan suorittamisesta ei koske oppilasta, joka pyrkii opiskelemaan ilma-aluksen ohjaajatehtävään tai huoltotehtävään kelpuuttavaa opistupseerin tutkintoa.

Rajavartiolaitoksen päällikkö määrää, mitä tässä asetuksessa tarkoitettuja kursseja, tutkintoja sekä jatkokoulutusta ennen tämän asetuksen voimaan tuloa suoritetut kurssit, tutkinnot ja jatkokoulutus vastaavat. Rajavartiolaitoksen päällikkö voi erityisestä syystä myöntää poikkeuksen 11 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa säädetyistä vaatimuksista.

Koulutusjärjestelmän uudistumisen vuoksi siirtymäkaudella vuosina 2000—2006 annetaan aikaisemman koulutusjärjestelmän mukaisen koulutuksen saaneille rajavartiomiehen tehtävässä palveleville upseereille, erikoisupseereille ja opistupseereille sekä kaikille merivartijoille ja rajavartijoille rajavartiomiehen tehtävien edellyttämä täydennyskoulutus.

49 §

Virkasuhteen jatkaminen eroamisiän jälkeen

Valtion virkamieslain 35 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettu virkamiehen oikeuttamisesta jatkamaan virassa tai tehtävässä eroamisiän jälkeen päättää muun kuin tasavallan presidentin nimittämän virkamiehen osalta rajavartiolaitoksen päällikkö.

50 §

Lentäjän koulutusta edellyttävä tehtävä

Lentäjän koulutusta edellyttäviä 30 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä ovat lento-toiminnan johtaja, lennonopettaja, tarkastuslentäjä, lentueen päällikkö, lentueupseeri, lentokoneryhmän päällikkö, helikopteriryhmän päällikkö, ohjaajaupseeri, ilma-aluksen päällikkö ja ilma-aluksen ohjaaja.

51 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä maa-

liskuuta 2000. Sen 30 § tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä toukokuuta 2000.

Tällä asetuksella kumotaan rajavartiolaitoksesta 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun asetuksen (321/1999) 1—34 ja 44—60 §.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanoa edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2000

Sisäasiainministeri *Kari Häkämies*

Osastopäällikkö Juhani Uusitalo

Maa- ja metsätalousministeriön päätös maidon tuotantotuen maksamismenettelystä

Annettu Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetussa laissa (1059/1994) tarkoitettujen tukien maksamisessa silloin, kun tuet maksetaan maidon tuotantotukina meijereiden välityksellä tilityksen yhteydessä tuottajalle.

2 §

Tuen hakeminen

Meijeriliikkeen harjoittaja (jäljempänä hakija) hakee tuen maa- ja metsätalousministeriöltä (jäljempänä ministeriö) kultakin kalenterikuukaudelta vastaanotettujen maitomäärien perusteella ministeriön vahvistamalla lomakkeella seuraavan kuukauden aikana.

Hakemuksessa on ilmoitettava hakemuskuukautta edeltävän kuukauden lopullisen tuen määrä sekä hakemuskuukauden vastaanotettujen maitomäärien mukaan laskettu arvio maksettavaksi tulevasta tuesta sekä mahdolliset oikaisut aiemmin tuottajille suoritettuihin tukiin. Hakemus voidaan toimittaa telekopiona, minkä jälkeen alkuperäinen hakemus on lähetettävä postitse.

3 §

Päätös tuen maksamisesta

Ministeriö tekee päätöksen tuen maksamiseen tarvittavien varojen suorittamisesta hakijan tilille tai, milloin kysymyksessä on meijerialan keskusliike, joka hoitaa keskitetysti jäsenmeijeriensä tilityksen, meijerin määräämälle keskusliikkeen tilille.

4 §

Tuen maksaminen tilityksen yhteydessä edelleen tuottajalle

Ministeriön hakijalle suorittama määrä on maksettava tilityksen yhteydessä tuottajalle.

Meijerin on annettava tuottajalle riittävät tiedot maksetun tuen perusteista. Meijerin tilityslomake katsotaan maksettavan tuen osalta tuottajan saamaksi tukipäätökseksi.

Jos ministeriön meijerille maksamaa tuotantotuen ennakkosuoritusta ei voida suorittaa tuottajalle säännönmukaisen tilitysaikaulun mukaisesti, on ministeriön maksama määrä heti palautettava ministeriön postisiirtille.

5 §

Hyväksyminen maidon tuotantotuen maksajaksi tuottajalle

Maa- ja metsätalousministeriö pitää luetteloa meijereistä, jotka on hyväksytty tuen maksajiksi tuottajilleen. Jokaisen yrityksen, joka aikoo hakea maidon tuotantotukea maksettavaksi tuottajille tilityksen yhteydessä, on haettava hyväksymistä maidon tuotantotuen maksajaksi.

Hakemus on tehtävä ministeriön vahvistamalla lomakkeella, ja siihen on liitettävä voimassa oleva kaupparekisteriote ja sitoumus tukien tilittämisestä valtioneuvoston sekä maa- ja metsätalousministeriön asiasta antamien säädösten ja ohjeiden mukaisesti edelleen tuottajille, sekä sitoumus niiden varojen palauttamisesta, joita ei ole käytetty tukien maksamiseen.

Kun kysymyksessä on uusi meijeriliikkeen harjoittaja, on hakijan toiminnasta tehtävä tarkastus paikan päällä tapahtuvalla käynnillä ennen hakijan hyväksymistä luetteloon.

Hakemuksessa on ilmoitettava ainakin seuraavat tiedot:

- 1) hakijan nimi, postiosoite, puhelin- ja telekopionumero;
- 2) ly-tunnus ja kaupparekisteritunnus;
- 3) henkilöt, joilla on oikeus kirjoittaa kaupparekisteriotteen mukaan yhtiön nimi sekä heidän nimikirjoitusnäytteensä; sekä
- 4) yhteyshenkilö, joka hoitaa hakemukseen liittyviä asioita.

Muutoksista on ilmoitettava viipymättä ministeriölle.

6 §

Tuen maksaminen

Ministeriö maksaa tuen hakijan määrämälle pankkitilille. Ministeriön enakkoon maksama määrä on kirjattava meijerin kirjapidossa hakijan velkana ministeriölle tilityspäivään saakka. Ministeriön maksamien varojen käyttäminen yrityksen liiketoiminnan rahoitukseen on kielletty.

7 §

Taloudellista tilaa koskevien tietojen toimittaminen

Hakijoiden on toimitettava vuosittain tilinpäätös edelliseltä tilikaudelta ministeriölle. Ministeriö voi tarvittaessa vaatia yritykseltä selvityksiä tukien maksamisesta edelleen tuottajille sekä lausuntoja yrityksen taloudellisesta tilasta, jotka yrityksen tilintarkastajien on tarkastettava ja vahvistettava.

8 §

Toimenpiteet valtion varojen asianmukaisen käytön turvaamiseksi

Jos tukea välittävän yrityksen toiminnassa

Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2000

on havaittavissa epäsäännöllisyyksiä, ministeriö voi ryhtyä seuraaviin toimenpiteisiin tuen asianmukaisen käytön turvaamiseksi:

- 1) neuvottelu yrityksen kanssa riittävän vakuuden saamiseksi tai
- 2) yrityksen asettaminen maksukieltoon ja tukien maksatuksen siirtäminen viranomaisten suoritettavaksi.

9 §

Korvauksen maksaminen tuen välittämisestä tuottajalle

Yrityksille ei makseta korvausta tukien maksamisesta tilityksen yhteydessä tuottajille.

10 §

Tuottajan valitusoikeus tuen määrästä

Meijeriliikkeen harjoittajan on tiedotettava tuottajalle maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetystä valitusoikeudesta.

11 §

Muiden säännösten soveltaminen

Tuen myöntämisessä, maksamisessa, takasinperinnässä, oikaisussa ja valvonnassa noudatetaan maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia.

12 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 8 päivänä maaliskuuta 2000.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Lainsäädäntöneuvos *Esko Laurila*

N:o 271

Maa- ja metsätalousministeriön päätös**vuosien 1999 ja 2000 tuotannolle maksettavan mallasohran lisätuen jakoperusteista**

Annettu Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 3 §:n 2 momentin, kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 1999 annetun valtioneuvoston päätöksen (942/1998) 8 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on päätöksessä 218/1999 sekä kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 2000 annetun valtioneuvoston päätöksen (27/2000) 7 §:n 3 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee kasvinviljelyn kansallisenä tukena maksettavaa mallasohran pinta-alaperusteista lisätukea vuosien 1999 ja 2000 osalta.

2 §

Tuen määrä

Kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 1999 annetun valtioneuvoston päätöksen (942/1998), jäljempänä *vuoden 1999 tukipäätös*, 8 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on päätöksessä 218/1999, mukaan tukea voidaan maksaa vuoden 1999 tuotannosta enintään 10 miljoonaa markkaa. Vuoden 2000 tuotannosta tukea voidaan maksaa kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 2000 annetun valtioneuvoston päätöksen (27/2000), jäljempänä *vuoden 2000 tukipäätös*, 7 §:n 3 momentin mukaan enintään 25 miljoonaa markkaa. Vuoden 2000 osalta tukea voidaan maksaa kuitenkin enintään 350 markkaa hehtaarilta.

Maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen suuruudesta, kun markkinointivuoden

1999/2000 ja vuoden 2000 tuotannon osalta markkinointivuoden 2000/2001 aikana myydyn sekä 4 §:ssä tarkoitetut vaatimukset täyttävän mallasohran määrä on selvillä.

3 §

Muuntokerroin

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan maksaa, jos viljelijä on markkinointivuoden 1.7.1999—30.6.2000 tai vastaavasti vuoden 2000 tuotannon osalta 1.7.2000—30.6.2001 aikana myynyt mallasohraa mallastamoteollisuuden raaka-aineeksi. Jakamalla myyty ja 4 §:ssä tarkoitetut ominaisuudet täyttävä sadon määrä 3 400 kg/ha saadaan tuen maksun perusteena oleva hehtaarimäärä.

Tukea voidaan maksaa enintään tukihakemuksen kasvulohkolomakkeella mallasohraksi ilmoitetulle viljelypinta-alalle.

4 §

Hyväksyttävä tuotanto

Mallasohran tulee olla hyväksytty ja myyty mallastamotoiminnassa käytettäväksi raaka-aineeksi. Mallasohrasta on maksettava

mallastamoiden sopimustoiminnassa noudatettavan perushinnan mukainen hinta huomioon ottaen mahdolliset laatukorjaukset.

Tukea voidaan maksaa tukialueilla A—C2 pohjoinen ja saaristo tapahtuvasta tuotannosta.

5 §

Tuen hakeminen sekä maksatus

Tuen saajan tulee toimittaa sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella maatilat talouskeskus sijaitsee, todistus myydystä mallasohramäärästä sekä 4 §:ssä mainittujen ehtojen täyttymisestä viimeistään 15 päivänä elokuuta 2000. Markkinointivuoden 2000/2001 aikana myydystä viljasta todistukset on toimitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2001.

Tuki maksetaan vuoden 1999 tukipäätöksen ehdot täyttävälle viljelijälle ilman erillistä hakemusta kasvinviljelyn kansallista tukea koskevan hakemuksen perusteella. Mark-

kinointivuonna 2000/2001 myydyin mallasohran osalta noudatetaan vuoden 2000 tukipäätöksen ehtoja.

6 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

7 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 8 päivänä maaliskuuta 2000.

Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Tommi Kämpe

N:o 272

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
maatalouden ympäristötuen erityistukea koskevien sopimusten hakuajasta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 ja 11 §:n nojalla:

1 §
Maatalouden ympäristötuen erityistukea koskeva hakemus on toimitettava viimeistään 28 päivänä huhtikuuta 2000 sen työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle, jonka alueella maatilán talouskeskus sijaitsee.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 8 päivänä maaliskuuta 2000. Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Maija Kaukonen

Ympäristöministeriön päätös

eräistä poikkeuksista pakkausten raskasmetallipitoisuuksia koskeviin raja-arvoihin

Annettu Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2000

Ympäristöministeriö on pakkauksista ja pakkausjätteistä 23 päivänä lokakuuta 1997 annetun valtioneuvoston päätöksen (962/1997) 21 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Täytäntöönpano

Tällä päätöksellä pannaan täytäntöön Euroopan yhteisöjen komission päätös (1999/177/EY) edellytyksistä, joilla muovisille laatikoille ja kuormalavoille voidaan myöntää pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY säädettyjä raskasmetallien pitoisuustasoja koskeva poikkeus, jäljempänä komission päätös.

töksessä tarkoitettujen uusien muovisten laatikoiden, korien ja kuormalavojen merkitsemisestä, inventointi- ja kirjanpitojärjestelmän luomisesta ja uudelleen käyttöön kelpaamattomien yksiköiden käsittelemisestä tai kierrättämisestä komission päätöksen mukaisesti.

Valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan laatima komission päätöksessä tarkoitettu vaatimustenmukaisuusvakuutus on toimitettava Suomen ympäristökeskukselle vuosittain viimeistään maaliskuun 30 päivänä.

2 §

Poikkeukset pakkausten raskasmetallipitoisuuksia koskevista raja-arvoista

Pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun valtioneuvoston päätöksen (962/1997) 15 §:ssä tarkoitettuja pakkauksen raskasmetallien enimmäispitoisuutta koskevia raja-arvoja ei sovelleta komission päätöksessä tarkoitettuihin muovisiin laatikoihin, koreihin ja kuormalavoihin.

4 §

Viittaussäännös

Komission päätöksessä tarkoitetuista muovisista laatikoista, koreista ja kuormalavoista on komission päätöksen lisäksi voimassa mitä jätelaissa (1072/1993) sekä pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa valtioneuvoston päätöksessä säädetään.

3 §

Kansalliset määräykset

Pakkaajan on huolehdittava komission pää-

Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2000

5 §

Voimaantulo ja voimassaolo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2000 ja on voimassa 10 päivään helmikuuta 2009.

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Vanhempi hallitussihteeri Tuomas Aarnio

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 268—273, 3 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2000

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904